

Tožba, vložena 24. avgusta 2006 — Kretschmer proti Parlamentu

(Zadeva T-229/06)

(2006/C 294/105)

Jezik postopka: francoščina

— toženi stranki naložiti, da tožeči stranki izplača zamudne obresti od zneskov, omenjenih pod (i) in (ii) tu zgoraj od dneva njihovih zapadlosti do plačila. Obrestna mera naj se izračuna po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka določi za glavne operacije refinanciranja, ki veljajo za zadevno obdobje, povišani za dve odstotni točki;

— toženi stranki naložiti plačilo simboličnega evra za nematerialno škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka zaradi napak, ki so nastale zaradi zamude pri vodenju spisa;

— toženi stranki naložiti plačilo vseh stroškov.

Stranke

Tožeča stranka: Elfriede Kretschmer (Overijse, Belgija)
(Zastopnik: G. Vandersanden, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Tožbeni razlogi in bistvene trditve**Predlogi tožeče stranke**

- razglasiti za nično odločbo, s katero je bila tožeča stranka 14. junija 2006 obveščena, da ji ni bilo v celoti odobreno izplačilo dnevnic za obdobje od 16. oktobra 2003 in s katero je bil Overijse (Belgija) določen kot kraj zaposlitve;
- posledično, toženi stranki naložiti, da izplača naslednje zneske:
  - (i) iz naslova dnevnic:
    - 50 evrov na dan za obdobje od 16. oktobra 2003 do 30. aprila 2004 na podlagi člena 12(1) uredbe o napatitvi nacionalnih strokovnjakov v Evropski parlament z dne 2. junija 2003,
    - 84 evrov na dan za obdobje od 1. maja 2004 do 31. marca 2005 na podlagi člena 12(1) uredbe o napatitvi nacionalnih strokovnjakov v Evropski parlament z dne 3. maja 2003,
    - 84,35 evrov na dan za obdobje od 1. maja 2005 dalje na podlagi člena 15(2) uredbe o napatitvi nacionalnih strokovnjakov v Evropski parlament z dne 7. marca 2003,
  - (ii) 72,39 evrov iz naslova dodatnih mesečnih doklad na podlagi člena 15(2) uredbe o napatitvi nacionalnih strokovnjakov v Evropski parlament z dne 7. marca 2005;

Tožeča stranka je napoteni nacionalni strokovnjak v Evropskem parlamentu. Po prvi pogodbi od 16. oktobra 2003 do 15. oktobra 2004 je bila ponovno zaposlena za obdobje od 16. oktobra 2005 do 15. oktobra 2007. S svojo tožbo zahteva razglasitev ničnosti odločbe, ki ji je bila sporočena po elektronski pošti dne 14. junija 2006 in s katero ji ni bilo v celoti odobreno izplačilo dnevnic od 16. oktobra dalje in s katero je bil Overijse (Belgija) določen kot kraj zaposlitve.

V utemeljitev svoji tožbi se tožeča stranka sklicuje na tožbeni razlog v zvezi z domnevno nepravilno razlago in uporabo uredb iz let 2002, 2004 in 2005 o napotitvi nacionalnih strokovnjakov (END) v Parlamentu. Tožeča stranka navaja, da naj bi imela stalno prebivališče v času svoje prve zaposlitve v Nemčiji in ne v Belgiji, ki jo je kot kraj zaposlitve določil Parlament. Trdi, da je bila njena napotitev sprejeta s soglasjem med organom izvora (predsedniški minister Land de Nordrhein Westfalen) in Komisijo v okviru njene prve zaposlitve kot začasnega uslužbenca za obdobje od 1. septembra 2002 do 31. julija 2003, kar je po njenem mnenju dokaz o njenem stalnem prebivališču pred njeno zaposlitvijo in ob obnovitvi. Tožeča stranka tudi navaja, da njena selitev v Bruselj, da bi tam nastopila službo kot END in se podredila belgijskim zakonom, kar zadeva prijavo začasnega bivališča v Bruslju, ne more škodovati za spremembo „kraja stalnega prebivališča“, ki predvideva stalno in trajno namestitev. V podporo svojemu stališču navaja dejstvo, da ima službo za določen čas, za največ šest let in da se bo po tem obdobju vrnila v Nemčijo, kjer bo opravljala svoje prejšnje naloge sodnika nacionalnega sodišča. Zato meni, da je njeno stalno prebivališče ves čas njenega službovanja kot END Nemčija in ne Bruselj.

Glede njene zahteve za nadomestilo tožeča stranka ocenjuje, da je Parlament prekoračil razumen rok za odgovor na njena vprašanja o pojasnilih in ponovni preučitvi njenega položaja in da je dalje to ravnanje v nasprotju z zahtevami dobrega evropskega upravljanja. Tožeča stranka zahteva povračilo te nematerialne škode z naložitvijo plačila simboličnega evra toženi stranki. Tožeča stranka še zahteva priznanje zamudnih obresti od zneskov, ki so ji dolgovani na podlagi uredb iz let 2002, 2004 in 2005 v zvezi z END.

Tožba, vložena 4. septembra 2006 — NOS proti Komisiji

(Zadeva T-237/06)

(2006/C 294/106)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Nederlandse Omroep Stichting (zastopnika: Rechtsanwältin J. J. Feenstra in H. M. H. Speyart)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj

- za nično razglasi Odločbo Komisije, zlasti člen 1(1) in (2) ter člena (2) in (3), kot tudi razloge, na katerih temeljijo;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Nederlandse Omroep Stichting (NOS) s svojo tožbo zahteva razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 22. junija 2006 o ad hoc financiranju nizozemske javne radiotelevizije (državna pomoč C 2/2004 (prej NN 170/2003)).

Tožeča stranka v obrazložitvi svoje tožbe naprej uveljavlja kršitev člena 88(1), (2) in (3) ES in Uredbe št. 659/1999⁽¹⁾. Komisija naj bi nepravilno razlagala in uporabila razliko med novo in obstoječo pomočjo. Ad-hoc pomoč, ki je predmet izpodbijane odločbe, naj bi bila del skupnega sistema državnega financiranja nizozemske javne radiotelevizije. Ta splošni sistem je Komisija štela za obstoječo pomoč. Sredstva, ki naj bi jih

Komisija razumela kot ad hoc financiranje, so bila odobrena po istem sistemu in bi se zato morala šteti kot obstoječa pomoč.

Drugič, tožeča stranka uveljavlja kršitev člena 87 ES in 88 ES, ker naj bi Komisija nepravilno razlagala in uporabila sodbo Altmark⁽²⁾. Komisija naj bi nepravilno in zaradi napačnega izhodišča ugotovila, da je treba ad-hoc financiranje uvrstiti med državno pomoč. Meril, ki jih je Sodišče postavilo v sodbi Altmark, naj v tej situaciji ne bi bilo mogoče uporabiti. Namesto tega bi moralo biti izhodišče Amsterdamski protokol o financiranju javne radiotelevizije⁽³⁾.

Tretjič, tožeča stranka uveljavlja kršitev členov 87, 88 in 253 ES ter Uredbe št. 659/1999, zaradi pomanjkanja povezave med odobritvijo ad hoc financiranja in s strani Komisije ugotovljenega prekomernega nadomestila. Prekomernega nadomestila, ki naj bi bilo povezano z oblikovanjem rezerv pri radiotelevizijah, ne bi bilo treba v zadostni meri razlagati z dodelitvijo sredstev, ki naj bi jih Komisija označila kot ad hoc financiranje.

Četrto, Komisija naj bi kršila člena 87 in 88 ES s tem, da je prihodke iz avtorskih pravic nepravilno štela za državno pomoč. Poleg tega ad hoc financiranje tožeči stranki ne daje prednosti kot podjetju v smislu člena 87(1) ES, in odobreno javno financiranje ne povzroča oviranja konkurence v smislu člena 87(1) ES.

Petič, naj bi bil z nezadostno presojo sorazmernosti kršen člen 86(2) ES. Tudi obravnavano v luči Amsterdamskega protokola o financiranju javne radiotelevizije naj bi Komisija po ugotovitvi, da ne gre za oviranje konkurence, neupravičeno upustila primerjavo pomanjkanja negativnih učinkov prekomernega nadomestila z interesom izvajanja javne naloge in interesa Skupnosti na splošno. Tožeča stranka navaja, da bi morala Komisija prav tako upoštevati omejeno naravo nizozemskega jezikovnega področja in dejstvo, da bi nastale rezerve povzročile porabo v vidni prihodnosti in bi tako izginile.

Na koncu tožeča stranka uveljavlja kršitev postopkovnih pravil člena 88(2) in procesnih pravic, ker je Komisija v različnih pogledih razširila obseg preiskave.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Sodba z dne 24. julija 2003 v zadevi C-280/00 (Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg, Recueil, 2003, I-7747).

⁽³⁾ Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti je priložen Protokol o javni radioteleviziji v državah članicah.